

og derfor erklærede den ærede Udenrigsminister, hvad jeg ikke tvivler om, at han vil bekræfte idag her i Thinget, at han, naar en saadan Passus kom ind i Loven, tvivlede om at kunne faae nogenlunde egnede Personer til at paatage sig de Stillinger, hvorom der er Tale, og som nødvendigviis maae udfyldes. Den høitærede Minister søiede endnu en Grund til, som forekommer mig at have ikke ringe Betydning, nemlig den, at det ikke alene er en Sag for os, om vi vilde holde Repræsentanter ved visse fremmede Hoffer, men at det tillige er en Sag overfor disse; der er flere Regjeringer, og det netop af dem, hvis Venstreb i nærværende Døielik er os af ikke ringe Bigtighed, som efter Udenrigsministerens Mening sætte en ikke ganste ringe Pris paa, at vi ere diplomatisk repræsenterede hos dem, og ligeoverfor hvilke Udenrigsministeren meget nødig vilde gjøre et Skribt, som han vidste vilde være dem meget ubehageligt. Og saa dette synes mig at være et Punkt, som kunde fortjene at tages i en vis Betragtning ved dette Spørgsmaal. Ligeoverfor en saa bestemt Erklæring fra Udenrigsministeren om, at en saadan Passus vilde være til væsentlig og bethydelig Skade for Landet, har Udvalgets Fleertal ikke dristet sig til at tilraade Thinget at vedtage en saadan Beslutning, og dertil troer jeg ved denne Leilighed at kunne henholde mig.

Berg: Det er overmaade naturligt, at den høitærede Udenrigsminister møbsætter sig et saadant Forslag; det vilde forekomme mig mærkeligt, hvis han ikke gjorde det; thi det vilde jo næsten tyde paa, at der allerede var opstaaet en saadan Betænelighed ved at lade det gaae i det gamle Spor for den høitærede Udenrigsminister, at man maatte berygte, at der allerede var skeet en Ulykke for Landet af, at det havde bestaaet saa længe. Jeg havde derfor aldrig ventet andet, end at den høitærede Udenrigsminister bestemt vilde møbsætte sig dette Forslag, naturligviis indtil det var blevet vedtaget af den lovgivende Forsamling; saa er det muligt, at Udenrigsministeren ei blot vilde finde sig deri, men maastee endog saa finde sig vel tilrette dermed, ja selv med videre gaaende Forslag. Men naar man henter sine

Grunde deraf, at det allerede er vanskeligt nok at faae disse Poster besatte med de nuværende Udgifter, saa forekommer det mig, at hverken den ærede Ordfører eller den ærede Udenrigsminister derved vil kunne svække Mindretallets Stilling. Mindretallet har aldrig troet, at vi, dersom vi skulde bevare den nuværende Institution, kunde faae det for mindre Pris, vi have aldrig troet, at man f. Ex. kunde holde en Gesandt i London under de 22,000 Rb., som ere budgetterede, jeg vil antage, at man snarere, hvis man beholder den nuværende Institution, maa være forberedt paa at gaae høiere, at søie Mere til; thi vi have jo nu ikke længere de højsteeneste Riddere at besætte disse Poster med, og naar nu de danske Riddere ikke ere tilbøielige til at leve i Udlandet og opoffre deres Formue, saa maae vi, tye til dem, som maastee ofte have nok saa megen Dygtighed men ingen Formue, og naar vi skulle den Bei, og vilde stille dem i samme Rang som tidligere, saa vil jeg meget godt troe, at Følgen vil blive en ikke liden Forhøielse i det Beløb, man hidtil har fordret. Saaledes er Mindretallet altsaa fuldstændigt enigt saavel med Ordføreren som med Ministeren om dette Spørgsmaal. Men da vi allerede troe, at det er for dyrt, hvad man forlanger, og at det, dersom vi blive staaende ved den gamle Indretning, nødvendigviis vil blive endnu dyrere, saa sig vi: deri ligger allerede en Grund for os til at ønske en Forandring, og jeg skal meget betvivle, at vi nogenstunde, naar vi komme frem med et Forslag i denne Retning, som Udenrigsministeriet ikke selv har taget Initiativet til, da ikke skulle faae at høre af Udenrigsministeren, at det er til Skade for Landet at gaae ind paa det. Skulle vi vente, til noget Andet møder os, naae vi aldrig nogenstundt Forandring i dette Forhold; men de Herrer ere jo forresten vante til denne Betragtning; De ere vante dertil ved en hvilkensomhelst Forandring i det Gamle, navnlig naar det gaaer ud paa en Besparelse, saa man maa være forberedt paa at høre disse Betragtninger i en ikke liden Udstrækning. Vort Forslag gaaer aldeles ikke ud paa nu ved denne foreløbige Behandling af Sagen at træffe en endelig Afgjørelse; det er